

SLOVENSKÁ
FILHARMÓNIA

POPULÁRNY CYKLUS

— C —

22. 01. 2026 | štvrtok | C3
Koncertná sieň SF | 19.00

77. KONCERTNÁ SEZÓNA

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA
JAROSLAV KYZLINK *dirigent*

Antonín Dvořák (1841 – 1904)

Slovanské tance, op. 46

37'

Slovanský tanec č. 1 C dur Furiant

Slovanský tanec č. 2 c mol Dumka

Slovanský tanec č. 3 As dur Polka

Slovanský tanec č. 4 F dur Sousedská

Slovanský tanec č. 5 A dur Skočná

Slovanský tanec č. 6. D dur Sousedská

Slovanský tanec č. 7. c mol Skočná

Slovanský tanec č. 8. g mol Furiant

Michail Ivanovič Glinka (1804 – 1857)

Španielska predohra č. 2

Spomienka na letnú noc v Madride

9'

Dmitrij Šostakovič (1906 – 1975) | orchestrácia

Michail Jurowski (1945 – 2022)

Valčík č. 2 z Jazzovej suity č. 2

5'

Camille Saint-Saëns (1835 – 1921)

Bakchanálie z 3. dejstva opery

Samson a Dalila

7'

Johann Strauss ml. (1825 – 1899)

Cisársky valčík, op. 437

11'

Auf der Jagd / Na poľovačke, polka, op. 373

3'

Johannes Brahms (1833 – 1897)

Uhorské tance (výber)

6'

č. 20 e mol Poco allegretto – Vivace (orch. A. Dvořák)

č. 1 g mol Allegro molto (orch. J. Brahms)

„Mrzuto sedel som jeden deň, zahrabaný v kope hudobných novínok, ako aj duch môj zápasil už s mdlobou, ktorej podľahneme tak ľahko pod dojmom prázdnej, ľahostajnej, skrátka bezvýznamnej hudby, keď tu náhle dve diela od neznámeho mi dosiaľ skladateľa, zaujali všetku moju pozornosť: *Slovanské tance pre klavír štvorročne a Moravské písně, trinásť dvojspevov pre soprán a alt od Antonína Dvořáka*,“ tak začína svoje spomienky hudobný kritik Louis Ehlert v liste berlínskeho Nationalzeitung. „Skladateľ je Čech, žije v Prahe a bol ešte pred niekoľkými rokmi violistou pri tamjšej opere. Uverejnil doteraz len málo skladieb, má však v ruke mnoho diel, medzi nimi aj kvarteta a symfónie. To je všetko, čo som sa o ňom až doteraz mohol dopátrať. Aby som sa vyjadril stručne: je tu konečne opäť raz komplexný talent, a síce talent celkom prirodzený. Pokladám *Slovanské tance* za dielo, ktoré práve tak slávne pôjde celým svetom, ako *Uhorské tance Brahmsa*. O nejakom napodobňovaní nemôže byť ani reči, jeho tance nie sú ani v najmenšom brahmsovské. Božská prirodzenosť prúdi touto hudbou, ani stopy po nútenosti a umelosti. Hneď by sa k nim dala napísať partitúra, tak pôsobivo a farebne je to nako komponované. Ako vždy pri veľkých talentoch je humor v Dvořákovskej hudbe hojne zastúpený. Dvořák píše tak veselé a pôvodné basy, že sa riadnemu hudobníkovi smeje srdce v tele.“

Keď vydavateľ Fritz Simrock obdržal v auguste 1878 rukopis ôsmich *Slovanských tancov pre štvorročný klavír* (op. 46), **Antonín Dvořák** pracoval už na ich inštrumentácii (pravdepodobne už od apríla 1878). Edičný úspech Dvořákových tancov bol nečakaný, pričom za verziu pre klavír skladateľ honorár nedostal. Simrock, reagujúc na silu trhu, začal od Dvořáka požadovať druhú sadu. Skladateľ však v tom čase pracoval na ďalších závažných opusoch, a tak roku 1886 Simrockovi odpísal: „Prepáčte mi, ale nemám teraz naozaj náladu myslieť na podobnú veselú hudbu. Musím Vám povedať, že so *Slovanskými tancami* to teraz nepôjde tak ľahko ako po prvý raz! Dvakrát robiť to isté je nesmierne ťažké!“ Dvořák za každé svoje dielo pociťoval veľkú zodpovednosť. Vedel, že ďalšie tance musia byť technicky i výrazovo dokonalejšie, preto prácu neustále odkladal. Napokon sa predsa len odhodlal a v lone milovanej prírody na Vysokej vznikol druhý rad *Slovanských tancov*, op. 72.

Slovanské tance, op. 46 predstavujú voľné hudobné básnické fantázie vo vžitých ľudových tanečných formách (z českých tanečných typov prevláda furiant, polka a susedská), otvára i uzatvára ich rýchly a ohnivý český furiant. Hoci každý z tancov je silne individualizovaný, predsa sa v cykle nachádza jasný jednotiaci princíp – rytmus. Pri voľbe tanečných útvarov sa to zdá byť celkom samozrejmé, no u Dvořáka sa stáva inšpiráciou – z jeho pulzácie vyrastajú rozmanité a pestré hudobné nápady populárnych tanečných fantázií. K nim sa pridružuje častá a bezprostredná zmena tónorodu i svojrázna variačná práca,

ktorá prináša neustále nové pohľady na spracovávaný materiál na jednej strane, na druhej strane upevňuje povedomie východiskového materiálu, a pôsobí tak ako jednotiaci činiteľ hudobného procesu.

Prvý **Slovanský tanec č. 1 C dur** je rýchlym a ohnivým českým *furiantom*, v strednej časti veselo poskakujúcim. V druhom **Slovanskom tanci č. 2 e mol** je idealizovaná skladateľova obľúbená ruská *dumka*, v ktorej napriek variačnej práci cítiť spoločný základ. Záverečný strhujúci tanec prvej rady – **Slovanský tanec č. 8 g mol op. 46** *Furiant* je oproti prvému – C durovému *furiantu* menej slávnostný, no o to dramatickejší. Pôsobivý účinok v ňom Dvořák dosiahol veľkým kontrastom okrajových dielov s idylickou pohodou stredného dielu, ktorého sprievod je totožný s tematickým záverom *Klavírnej sonáty C dur* Johanna Brahmsa. Druhú sadu *Slovanských tancov*, ktoré sú ďaleko vážnejšie i poetickejšie, dokončil Dvořák 9. júna 1886. Inštrumentáciu druhej sady tancov Dvořák pripravil na vydanie až po svojom návrate z Anglicka v januári 1887.

Pripisovanie roly „zakladateľa“ či „otca“ ruskej klasickej hudby skladateľovi **Michailovi Ivanovičovi Glinkovi** neznamená, že by pred ním ruská hudba neexistovala. Bol však prvým, komu sa podarilo získať si širšie uznanie a vystúpiť z radov domácich amatérskych skladateľov v krajine, kde bol život vážnej hudby orientovaný takmer výlučne na produkciu zo „západu“. Pred tým, než sa naplno oddal skladateľskému remeslu, žil akoby dvojité život. Na jednej strane oficiálne pôsobil ako dobre postavený úradník, na strane druhej tajne túžil tvoriť a venovať sa hudbe. Aby si prehĺbil hudobné vzdelanie, veľa cestoval. Študoval u renomovaného teoretika Siegfrieda Dehna v Berlíne, podnikol cesty na Kaukaz a do Talianska, kde sa zoznámil s Bellinim a Donizettim. Osobne sa poznal i s Berliozom. Do Španielska vycestoval v roku 1845 s cieľom napísať španielsku operu. Finálne namiesto opery vznikli diela, ktoré dnes poznáme pod názvom *Španielske predohry*. Prvá je v sonátovej forme, napodobňuje temperamentný aragónsky tanec jota. Druhá predohra vznikla až v roku 1848, keď Glinka neplánovane pre zamietnutý pobyt necestoval do Paríža, ale musel prečkať zimu vo Varšave. Využil tak zozbierané materiály, variováním a rozširovaním štyroch španielskych folklórnych piesní dospel k vytvoreniu *Spomienok na Kastíliu (Recuerdos de Castilla)*, ktoré neskôr dostali nový názov – **Španielska predohra č. 2 Spomienka na letnú noc v Madride**.

Dmitrija Šostakoviča pri komponovaní inšpirovali, podobne ako Glinku, tiež aj hudobné podnety z iných žánrov – svieži jazz, radosť zo synkop, ostrých kontúr či sladkých bluesových inšpirácií. Už ako študent na akadémii sa prejavoval v tomto smere ako veľmi ambiciózny mladík obdarený schopnosťou

improvizovať a používať brilantnú klavírnú techniku nielen v klasickom repertoári. Prvým konkrétnym jazzovým titulom talentovaného autora bola *Jazzová suita č. 1* z roku 1934. O štyri roky neskôr pridal k tomuto opusu ***Jazzovú suitu č. 2***. Skomponoval ju na požiadavku novozaloženého Štátneho orchestra a jeho dirigenta Viktora Knushevitského. Zatiaľ čo prvá suita využíva menší orchester, nové dielo pracuje s veľkým orchestrálnym zvukom.

V Šostakovičových symfonických kompozičných gigantoch bol valčík nositeľom groteskných a sarkastických scén. Romantický ***Valčík č. 2*** už podľa čísla prezrádza, že v suite ich je viacero. Celkovo po sebe nasledujú tri valčíky, pričom najznámejším a najčastejšie uvádzaným je práve valčík, ktorý budete počuť.

Camille Saint-Saëns skomponoval celkovo trinásť operných diel, no nesmrteľnou a jednou z najhrávanejších francúzskych opier vôbec sa stala trojaktová opera ***Samson a Dalila***. Hrdina Samson zvodnej Dalile vyzradí dôvod svojej nadľudskej sily, čo má ničivé následky, ženina zrada má poistiť víťazstvo Filištíncov nad Izraelitmi. Opera sa nerodila ľahko. Vznikala dlhých deväť rokov (1868 – 1877). Známy starozákonný príbeh mal byť pôvodne spracovaný ako oratórium, libretista Ferdinand Le-maire však skladateľa prehovoril k vytvoreniu opery. Pôvodný zámer pripomínajú viaceré statické zborové scény a vo vtedajšom období nezvyklé využitie viacerých fúg.

Ako prvý vznikol druhý akt, ktorý autor predstavil v rámci jedného soirée v roku 1868. Kvôli vlažnému prijatiu sa rozhodol v komponovaní opery nepokračovať. Za jej dokončenie vďačíme Franzovi Lisztovi, ktorý skladateľa počas návštevy Weimaru prehovoril a prisľúbil mu v tomto meste premiéru. Dohodnutý plán prerušila prusko-francúzska vojna v rokoch 1870 – 1871. Finálnym impulzom sa v roku 1874 stal pre Saint-Saënsa pobyt v Alžíri, kde našiel cennú inšpiráciu v orientálnej hudbe. ***Bakchanálie*** z 3. dejstva sú divokým a provokatívnym tancom Dalily, ktorým sa vysmieva Samsonovi. Zmyselná hudba plynie v orientálnom duchu a vrcholí grandióznym finále.

V čase operetného kralovania Franza von Suppého sa **Johann Strauss** mladší venoval najmä tvorbe tanečnej hudby – zo 479 skladieb je 70 štvoryliek, 40 pochodov, 159 valčíkov a 174 poliek. Schani, ako ho prezýval otec Strauss, komponoval bez prestávky. Písal ľahko, akoby sa mohutný prúd jeho nápadov nikdy nemal zastaviť. Ako devätnásťročný debutoval u Donmayera a po otcovej smrti (1849) sa ujal orchestra, s ktorým sa vydal na koncertné cesty po Európe, aj po Spojených štátoch amerických. Nad Viedňou sa rozsypal roh hojnosti naplnený straussovskou inšpiráciou. Mnohým Straussovým tanečným skladbám osud pririekol večný život, tak ako valčíku *Na krásnom modrom Dunaji* alebo strhujúcim polkám *Tritsch-Tratsch*,

Hromy a blesky či polke **Na poľovačke** (*Auf der Jagd*), op. 373. Každú koncertnú sieň razom premení na tanečnú sálu **Cisársky valčík**, op. 437. Už úvod, vyžarujúci príjemnú a okázalú atmosféru, nás prenesie do čias vlády cisára Františka Jozefa. Vznešená hudba vyzýva spoločnosť do tanca. Slávnostné fanfáry a vojenské rytmy zasa evokujú cisársky majestáť.

Mladý **Johannes Brahms** podnikol svoje prvé väčšie turné s mladým, temperamentným maďarským huslistom Eduardom Reményim. Práve on ho bližšie oboznámil s ohnivou maďarskou ľudovou a cigánskou hudbou. Brahms bol nadšený jej živelnou rytmikou a podmanivou melodickou krásou. Niekde tu je potrebné hľadať Brahmsov živý záujem o uhorskú hudobnú kultúru. Ako možno vidieť v jeho skicári, už v rokoch 1852 až 1854 si poznačil niekoľko motívov, ktoré počul od cigánskych kapiel či od Reményiho. Čoskoro po ukončení vzájomnej spolupráce s Reményim hrala Clara Schumannová vo Viedni výber z rukopisu prvotného znenia **Uhorských tancov**, písaných ešte pre dvojručný klavír.

Prvý rad desiatich *Uhorských tancov* pre štvorročný klavír vyšiel tlačou v roku 1869. Toto vydanie Brahmsovi prinieslo nielen veľkolepý úspech, no i všadeprítomnú závišť. Čoskoro sa v tlači objavili nactiutíračské narážky o tom, že Brahms „ukradol“ nápevy a motívy maďarských skladateľov a vydáva ich za vlastné. Aj preto Brahms v titulke prvého vydania upozorňuje, že ide o úpravu (*gesetzt*) a nie o vlastné kompozície (namiesto *komponiert*).

Úspech *Uhorských tancov* tkvie v spôsobe uchopenia, obrúsenia a zasadenia témy do originálneho celku. Brahmsovi sa v *Uhorských tancoch* podarilo zachovať pôvab originálu, ktorý vďaka svojim tvorivým schopnostiam odel do vkusného rúcha. Druhá sada tancov nedala na seba dlho čakať. Vrelé prijatie tancov Brahmsa primälo k inštrumentácii, sám však upravil len tri tance (č. 1, č. 3 a č. 10). Ostatných sa ujali nadšení nasledovníci (Albert Parlow, Martin Schmeling, Hans Gál, Johan Andreas Halléns a Paul Juone) vrátane Antonína Dvořáka, ktorý zinštrumentoval päť tancov druhej sady (č. 17 až č. 21).

Redakcia a archív SF

JAROSLAV KYZLINK

Český dirigent vyštudoval zborové a orchestrálne dirigovanie na Janáčkovej akadémii múzických umení. Od roku 1992 pôsobil v brnianskej opere: najskôr ako zbormajster, od roku 1996 ako dirigent, v rokoch 2001 – 2003 stál na čele súboru ako šéf-dirigent a umelecký šéf. So súborom Janáčkovej opery našťudoval a uviedol celý rad inscenácií. V rokoch 1999 – 2001 bol Kyzlink hosťujúcim dirigentom Štátnej opery Praha, od roku 2002 pravidelne hosťuje v opere Národného divadla v Prahe, kde v rokoch 2003 a 2004 našťudoval dve inscenácie v rámci projektu Český triptych.

V roku 2003 nadviazal spoluprácu s Operou Slovenského národného divadla v Bratislave (z tohto obdobia pochádza jeho a Smolíkové nekonvenčné inscenačné poňatie Smetanovej opery Hubička). V Opere SND ďalej pôsobil v rokoch 2004 – 2006 ako šéfdirigent. V roku 2004 našťudoval operu J. B. Foersteru Eva na Wexford Festival Opera (Írsko) a začiatkom roku 2005 sa podieľal ako dirigent na novej produkcii Janáčkovej Její pastorkyňa v Lotyšskom národnom divadle v Rige. Kyzlink pravidelne spolupracuje s poprednými českými a slovenskými symfonickými i komornými orchestrami, podieľal sa na mnohých projektoch na koncertných pódioch a festivaloch v Českej republike, ale tiež v mnohých krajinách Európy a v Japonsku. Je častým členom porôt dirigentských a vokálnych súťaží, od roku 2006 externe spolupracuje s Hudobnou fakultou VŠMU v Bratislave. V rokoch 2014 – 2019 bol šéfdirigentom Slovinského národného divadla v Ljubľane a v rokoch 2016 – 2022 zastával post hudobného riaditeľa Opery Národného divadla v Prahe.

V roku 2026 bude spolupracovať so SND pri uvedeniach Pucciniho Bohémy. Pravidelne spolupracuje aj s Národným divadlom v Prahe, kde aktuálne diriguje tituly Čarovná flauta, Predaná nevesta, Libuša či Barbier zo Sevilly.

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

bola založená v roku 1949. Pri jej umeleckom zrode stáli dve významné osobnosti medzinárodného hudobného života V. Talich (1949 – 1952) a Ľ. Rajter (1949 – 1976). Na umeleckom profilovaní orchestra sa podieľali ďalší šéfdirigenti – T. Frešo, L. Slovák, L. Pešek, V. Verbickij, B. Režucha, A. Ceccato, O. Lenárd, J. Bělohlávek, V. Válek, P. Feranec, E. Villaume a J. Judd. V rokoch 2020 – 2025 bol šéfdirigentom Daniel Raiskin. V sezóne 2025/2026 budú Daniel Raiskin a Ondrej Olos spoločne pôsobiť ako stáli hosťujúci dirigenti.

Slovenská filharmónia realizovala množstvo nahrávok pre rozhlas, tele víziu a hudobné vydavateľstvá OPUS, Supraphon, Panton, Hungaroton, JVC Victor, RCA, Pacific Music, Naxos a Marco Polo. Je pravidelným hosťom významných európskych hudobných pódíí a festivalov. V rámci svojich početných zahraničných zájazdov vystúpila v takmer všetkých európskych krajinách, na Cypre, v Turecku, USA a pravidelne hosťuje na koncertných turné v Japonsku, Južnej Kórei, Ománe a Spojených arabských emirátoch.

V posledných rokoch absolvoval orchester Slovenská filharmónia turné okrem Japonska, Južnej Kórei aj v švajčiarskom Murtene, vystúpil na prestížnych pódíách ako Liederhalle Stuttgart či Kolínska filharmónia a koncertoval v Záhrebe, Maribore i na Festivale Krumlov s Maximom Vengerovom. V sezóne 2025/2026 orchester realizuje so stálym hosťujúcim dirigentom D. Raiskinom pokračovanie nahrávok symfónií F. Schmidta. Orchester prijal pozvanie na koncerty v rámci cyklu Festspielhaus v Salzburgu, na Lednicko-Valtický festival, predstaví sa aj na domácich festivaloch Allegretto Žilina a Košická hudobná jar. V rámci zahraničných turné v sezóne 2025/2026 vycestuje Slovenská filharmónia do Španielska a Japonska, kde po jej boku vystúpia sólisti ako basbarytonista M. Mimica, huslistka A. Conunova či klaviristi N. Rodiles, A. Gorlatch, O. Scheps.

BUDÚCI PROGRAM

11. 02. | st | J1

Koncertná sieň SF, 18.00

SYMFONICKÝ ORCHESTER KONZERVATÓRIA V BRATISLAVE

JURAJ JARTIM *dirigent* | **MÁRIA KOVALČÍKOVÁ** *husle* |

NATÁLIA BOLEBRUCHOVÁ *soprán* | **ONDREJ SÝKORA** *klavír* |

VIKTOR ILLÉS *klavír* | **MARTIN ILLÉS** *klavír*

Camille Saint-Saëns Koncert pre husle a orchester č. 3 h mol, op. 61

Gaetano Donizetti *Chacun le sait*, ária Márie z opery Dcéra pluku

Camille Saint-Saëns Koncert pre klavír a orchester č. 2 g mol, op. 22

Francis Poulenc Koncert pre dva klavíry a orchester d mol

Eduard Hagerup Grieg *Peer Gynt* – Suita č. 1, op. 46

12. 02. | št | C4

Koncertná sieň SF, 19.00

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

KASPAR ZEHNDER *dirigent*

Felix Mendelssohn Bartholdy Rozprávka o krásnej Meluzíne, predohra, op. 32

Anatolij Liadov Začarované jazero, symfonická báseň, op. 62

Johan Halvorsen Obrázky z nórskeho rozprávok, op. 37

Richard Wagner Bludný Holanďan, predohra k opere

Jean Sibelius En saga, symfonická báseň, op. 9

Engelbert Humperdinck Kráľove deti, predohra k opere

15. 02. | ne | O2

Koncertná sieň SF, 16.00

ANNE-GAËLLE CHANON *organ*

Nicolas de Grigny Gloria de la Messe (výber)

Alexandre Pierre François Boëly

Canone all'ottava h mol, op. 18 č. 11

Andante moderato h mol, op. 18 č. 4

César Franck Chorál č. 2 h mol

Jehan Alain Tri tance

Maurice Duruflé Prelúdium a fúga na meno Alain, op. 7

05. 02. | št | A4 _ 06. 02. | pia | B4

Koncertná sieň SF, 19.00

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

MARIÁN LEJAVA dirigent | **KATARÍNA PAĽOVÁ** klavír

Ivan Parík Musica pastoralis pre veľký orchester

Ján Zimmer Koncert pre klavír a orchester č. 6, op. 71
(koncertná premiéra)

Arthur Honegger Symfónia č. 3 *Liturgická*, H. 186

Je evidentné, že dirigent **Marián Lejava** sa nechce uspokojiť so štandardným filharmonickým repertoárom. Vynikajúca Musica pastoralis **Ivana Paríka** patrí medzi exportné orchestrálne tituly a zaslúži si uvedenie aj mimo špecializovaných festivalov. Skladateľ a klavirista **Ján Zimmer** venoval klavíru zvýšenú pozornosť, o čom svedčí okrem iného aj sedem klavírnych koncertov písaných v duchu klasikov hudby 20. storočia. „Ako Suchoňov žiak Zimmer prevzal od svojho učiteľa viaceré plodné podnety, ale uplatnil ich v individuálnom, samostatnom riešení. Zimmerovu hudbu charakterizuje široká výrazová stupnica, klenúca sa od reflexívnej lyriky s citovo sústredenou melodikou až po vášnivý, dramatický pátos.“ Vďaka Mariánovi Lejavovi zaznie po veľmi dlhom čase v Bratislave aj expresívna Tretia symfónia **Arthura Honeggera** – skvelé dielo oscilujúce na líniiach tragickej drámy, hlbavej kontemplácie a trpkého sarkazmu.

29. 01. | št | D3 _ 30. 01. | pi | E3

Koncertná sieň SF, 19.00

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

SLOVENSKÝ FILHARMONICKÝ ZBOR

PETR ALTRICHTER *dirigent* | **ZUZANA KADLČÍKOVÁ**

zbormajsterka | **SIMONA HOUDA ŠATUROVÁ** *soprán* |

RICHARD SAMEK *tenor* | **JÍŘÍ BRÜCKLER** *barytón*

Antonín Dvořák Svatební košile, kantáta pre sóla, zbor a orchester, op. 69

„To veru bol rámus! To nekonečné volanie a kričanie ‘Dvořák’ nemalo konca kraja. Orchester, zbor aj obecenstvo jasali. Dámsky zbor ma obklopil a všetci mi chceli stisnúť ruku a gratulovať mi. Nevedel som, čo sa so mnou deje.“ Úryvok zo spomienok českého skladateľa hovorí za všetko. Publikum v anglickom Birminghame bolo po uvedení kantáty – balady *Svatební košile* na námet balady Karla Jaromíra Erbena v tranze. Pre **Antonína Dvořáka** znamenal tento úspech aj novú perspektívu a nové triumfy. Dvořákovu kantátu anglické publikum prijalo s priam neuveriteľným nadšením. Dobová kritika spomína: *„Svatební košile vzbudili skutočnú senzáciu...“* (The Standard) alebo *„Bez rozpakov opakujeme presvedčenie, že Svatební košile sú najoriginálnejšou a najvýznamnejšou skladbou svojho druhu, aká bola doposiaľ prevedená na birminghamských slávnostiach.“* (The Birmingham Daily Post)

Dôležitým inšpiračným zdrojom bola strhujúca rytmickosť Erbenových veršov. Prostredníctvom svojej hudby dokázal Dvořák vsuktnúť účinne posilniť ich spád. Dvořák dosiahol v tomto diele absolútne pochopenie textu a dokonalé splynutie s veršami do jedného unikátneho celku.

Slovenská filharmónia, Medená 3, 816 01 Bratislava, SR

Pokladnica Slovenskej filharmónie

Reduta, Nám. Eugena Suchoňa 1, Bratislava
otvorená v pracovných dňoch po – pia 12.00 – 18.00
a hodinu pred koncertom v mieste jeho konania
Zmena programu a interpretov vyhradená.

Rezervácie

+421 2 20 47 52 33, +421 2 20 47 52 93
vstupenky@filharmonia.sk
online predaj a rezervácie vstupeniek
www.filharmonia.sk
Predaj vstupeniek na vybrané koncerty aj v sieti Ticketportal

Slovenská filharmónia vyhotovuje obrazové snímky
a zvukové a zvukovo-obrazové záznamy z koncertov
a je oprávnená ich použiť primeraným spôsobom
na umelecké účely.

**NÁRODNÁ
BANKA
SLOVENSKA**
EUROSISTÉM

HRDÝ PARTNER SF

AUTO | *Prestige*
bigmedia
PREMIUM OUTDOOR

● RÁDIO
● DEVÍN

• tasr •

|| • Hudobný
život

{ OPERA
SLOVAKIA

Klasika
Plus.cz

MOA
kultúra

□ P E R A +

S I T A

Forbes

VIVA rádio

SME

tyždenník
slovenka

FinReport

CITYLIFE
ČO SA DEJE
V BRATISLAVE A OKOLÍ

THE
SLOVAK SPECTATOR

SLOVAKIA | ONLINE

Slovenská filharmónia je štátna príspevková
organizácia Ministerstva kultúry SR

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Stretneme sa na koncerte